
Mouton de Panurge -Moltó de Panurge

Autor:

Data de publicació: 21-12-2020

El terme "mouton de Panurge " designa un seguidor: una persona que imita sense fer preguntes, que instintivament segueix el que fa la major quantitat de persones i es fon en un moviment col·lectiu sense exercir la seva ment crítica o només demostrar intel·ligència que hom pot esperar d'un ésser humà.

Els moltons de Panurge s'invoquen per a menysprear l'esperit gregari.

Il·lustració d'Art Young utilitzant la mateixa metàfora.

El terme "mouton de Panurge " designa un seguidor: una persona que imita sense fer preguntes, que instintivament segueix el que fa la major quantitat de persones i es fon en un moviment col·lectiu sense exercir la seva ment crítica ni tant sols demostrar la intel·ligència que hom pot esperar d'un ésser humà .

Els moltons de Panurge s'invoquen per a menysprear l'esperit gregari.

Resum

L'expressió prové d'un episodi del Quart Llibre de François Rabelais, sense ser exactament en aquests termes^{N 1}.

Mentre Pantagruel i els seus companys, inclòs Panurge , viatgen pel mar per anar a consultar l'oracle de l'ampolla immersa, aborden un vaixell mercant i es troben amb els passatgers. Es produeix un altercat entre el comerciant Dindenault i Panurge, el primer fa burla del ridícul vestit d'aquest. Després de calmar-se, Panurge decideix comprar-li un moltó. La transacció s'allarga perquè el ramat pertany a la raça Chrysomallos, el moltó amb el velló daurat, que explica el seu elevat cost. Panurge, després d'intentar, sense èxit, reduir l'abast de les vendes sobre les meravelloses propietats d'aquestes bèsties, finalment en compra un i el llença a l'aigua. La resta del ramat s'unirà a la seu cap, emportant-se Dindenault i els altres pastors que intenten retenir-los aferrant-se a ells ¹.

"Panurge, sense dir res més, llança el su moltó cridant i bramant al mar obert. Totes els altres moltons, cridant i bramant amb un to semblant, van llançar-se al mar una darrera l'altre. La multitud segueix al primer al primer que salta seguint el seu company. ". »

— Extracte del Quart Llibre, Capítol VIII

Per a aquest episodi, Rabelais s'inspira en els Macaroas de Folengo, on Cingar, per venjar Balde i la seva escorta d'una disputa amb els camperols, practica la mateixa venjança².

Altres usos

Els xais de Panurge és el títol d'una cançó de Georges Brassens.

L'escena té lloc del capítol V AL capítol VIII DE la novel·la

Referències

(Rabelais, 1994)
(Rabelais 1994, Nota de Mireille Huchon, pàg. 116)

Vegeu també
Articles relacionats

Comportament gregari
Conformitat
Discerniment
Idiotesa animal
Impulsivitat

Bibliografia

François Rabelais, Quart Llibre, París, Gallimard, coll. "Foli Clàssic", 1994, 682 pp. (ISBN 2-07-038959-6), p. 116-141

Enllaç extern

Un fet miscel·lània real [arxiu]